

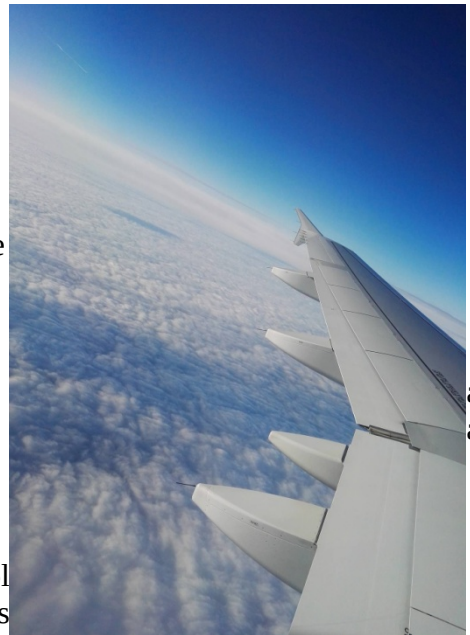
Erasmus+2017
Franciaországi beszámoló
készítette Király Renáta

2016 nyarán megpályáztam a bretagnei Erasmus+ösztöndíjat, amit szerencsére megnyertem.

A franciaországi utat egy nyelvi felkészítő előzte meg, aminek keretében megtanultuk a szükséges francia kifejezéseket, és fejleszthettük az angol tudásunkat is. 2017. április 22-én, szombaton indultunk Budapestről repülővel Párizsba. A Charles de Gaulle repülőtéren egy újabb repülőre szálltunk, amivel Brestbe érkeztünk és az út további részét autóval tettük meg Douarnenezben, ahol a gyakorlatunkat is töltöttük. Amikor a szállásunkra megérkeztünk, a partner iskola igazgatónőjével, Yvette Olierrel megismerkedtünk, aki szomszédságunkban élt. A megérkezésünk napján lementünk tengerpartra, sétáltunk és elmentünk bevásárolni a városba.

Másnap több várostól távolabbi pontot is meglátogattunk, de

megnéztük a város kikötőjét is. Hétfőn megismerkedtünk a társiskolánkkal és a gyakorlataink helyszínével. Csodálkozva tapasztaltuk, hogy itt nincs külön bölcsőde, óvoda, sőt az alsó tagozatos iskolások is egy épületben vannak. Három különböző bölcsődében, óvodában töltöttük a gyakorlatunkat. A gyerekek 2 és 6 év közöttiek voltak. Nincs életkor szerinti elkülönítés, ahogy Magyarországon. Én Treboulban voltam. A hét további részében megismertük a beosztásunkat: reggel 8.30-ra kellett mennünk és 16.30-ig dolgoztunk.

A gyerekek nevelési-gondozási programjának eléggé szigorú időbeosztása volt. Már az első pár napon tapasztaltam, hogy ez egyfajta felkészítés az iskolára. A gyerekek fél kilenc és háromnegyed kilenc között érkeztek és mindenkit szülő, nagymama nagypapa hozott. Érkezésnél egy kis papírral jelezték ki akar a menzán ebédelni és ezáltal látták azt is ki van aznap jelen. Fél kilenc és fél tíz között szabad foglalkozás volt és akkor a gyerekek legozhattak, babát öltöztethettek és logikai játékokat játszottak. Gyakorlatom ideje alatt a gyerekek egy táncos előadásra készültek az idősebbekkel, a próbákra én is elkísértem őket. Egy héten kétszer volt próbájuk, ilyenkor 9:30-tól 10:15-ig kaptak a kisebbek és a nagyobbak is feladatokat. A nagyobbak kinyomtatott feladatlapokat oldottak meg, még a középsők rajzos, összekötős feladatokat végeztek el, végül a legkisebbek pedig festettek, rajzoltak és gyurmáztak. A feladatok megkezdése előtt életkor szerinti sorrendben kimentek a mosdóba. Először a sárgák kezdtek, ők voltak a legkisebbek: 3 évesek, utána a rózsaszínek: 4-5 évesek és végül a legidősebbek a zöldek következtek ők 6 évesek voltak.

A feladat teljesítése után a csoport a tábla elé ült, amelyre névtáblák voltak függesztve. Felszólításra levették a hiányzó neveit. Ezután mindenki egyesével kiválasztotta a saját névtábláját és leültek. Miután mindenki megkapta színek szerint beletették a dobozba (először a sárgák, utána a rózsaszínek és végül a zöldek).

A táblára voltak felírva a napok és egy kisautó vándoroltatásával jelezték milyen nap van épp, ezt mindig a Teacher választotta ki melyik gyermek csinálja. Ezután közösen felolvasták az adott hónap napját dátumát. Amikor táncolni mentek akkor a csoport ketté volt osztva kicsik nagyok együtt. Piros és kék mellénnyel különböztették meg a két csoportot. Tánc után az udvaron voltunk, ahol a kis csöppségek szabadon játszhattak, mászókázhattak, csúszdázhattak és biciklizhettek. Amíg a gyerekek az udvaron voltak Kathrinnel addig mi Beatrixszel, a dajkával készítettük elő az alváshoz az ágyakat. 11:20-kor mentünk be a csoportszobába ahol Kathrin a tábla előtt ülve mesét olvasott a gyerkőcöknek, majdan egy vidám közös éneklés következett. Ezt követően az ebédeltetés volt, ahol a gyerekek mindig 3 fogást kaptak és mind a három fogást önállóan, segítség nélkül fogyasztották el.

Nagy hangsúlyt fektettek a zöldségek és a gyümölcsök fogyasztására, amit meglepő volt számomra látni, hogy ezt a gyerekek igényelték is. Az alvásidő alatt általában két személy tartózkodott a teremben: egy tanár és egy dajka. Ébredés után Beatrix mellett én is segítettem a gyerekeknek az öltözködésben. Ébredés után játszottunk, magyar szavakat, mondókákat tanultunk. Ezt nagyon

Élvezték a gyerekek, néhány nap után már magyarul köszöntöttek. A nap nagy részét friss levegőn az udvaron töltötték, ahol együtt játszottam velük, vagy vigyáztam rájuk és csak fél öt előtt pár perccel mentek be. Miközben várták a szülőket Kathrin teacher mesét olvasott nekik. A rege után pedig mind megkapták a doudouls-t(plüss állat,cumi)mind eközben megérkeztek a szülők. A napi beosztásukat körülbelül egy hét alatt tanultam meg, ezután már a feladataik elvégzésében is segítettem.

Természetesen apróbb változások voltak a napirendben. Például voltunk közösen a könyvtárban, ahol a gyerekek maguknak választhattak könyvet és azt hazavihették magukkal.

A második héten a gyerekek már elfogadták a segítségemet, megszokták a jelenléteimet, előszeretettel meséltek nekem, és bár nem értettem,(mivel franciául meséltek)nagyon örültem, hogy megnyílnak nekem. Szintén ezen a héten részese lehettem egy iskolai programnak, ahol a diákok közösen énekeltek el néhány dalt és meglepően hallgattam milyen gyönyörűen énekelnek. A kisgyerekek az ebédidő előtt egy angol tanárral néhány angol szót és angolt dalt tanultak ezen a héten. Ezt élveztem, mert én is bekapcsolódhattam és a kicsik aranyosan, játékosan tanulták az angol szavakat, mondókákat.

A harmadik héten már szinte mindenben tudtam segíteni,és sokszor az én segítségemet kérték. Öltöztette, őket, elláttam a higiénés feladatokat, részt vettem a foglalkozások előkészítésében, illetve a foglalkozások lebonyolításában(rajzolás segítése).A picik sokszor fordultak hozzám sírva a problémáikkal.Ezen a héten az alsó tagozatos gyerekekkel is megismerkedtem, ahol órát látogattam és megkértem,hogy tanítsak néhány magyar szót, éneket, mondókát. Épp az egyik kislánynak születésnapja volt és megkértem, hogy énekeljem el a Boldog szülinapot dalt magyarul,amit utána meg is tanultak. Ezt a dalt utána elénekeltek nekem angolul, németül,franciául, breton nyelven,spanyolul és olaszul. Ezen a héten csütörtök találkoztunk a partneriskola diákjaival,és azokkal a diákokkal is akik velünk jöttek Magyarországra. Nagyon kellemes találkozás volt, és sok kérdésük volt az országunkkal kapcsolatban. Meghívtak minket egy igen fontos eseményre az életükben, a szalagavatójukra,amelyre örömmel elfogadtuk a meghívást. Másnap egy osztálykiránduláson vettünk részt Brestben, ahol libegőztünk,várost néztünk,egy kiállításra látogattunk el ,és még megnéztük a régi hajógyár felújított épületét is.

A gyakorlaton töltött negyedik héten már a legtávolságtartóbb kislány, Maria is elfogadta a segítségemet. A gyerekeknek ez a hetük elég sűrű és fárasztó volt, mert közeledett a fellépés ideje és egyre többet próbáltak az előadásra. Emellett jóga órájuk és tűzoltó bemutató is volt. A tűzoltó bemutatón a gyerekek felpróbálhatták a sisakot és megtapinthaták a ruhákat és beültek az autókba ami óriási élmény volt számukra. Elsősegély gyakorlatokat mutattak be a nagyobb gyerekeknek amit nagyon élveztek. A kisebb gyerekek az előadást is nagyon élvezték és érdeklődőek voltak. Ezen a héten szerdán részt vettünk a szalagavatón is ahol meglepőnek találtam, hogy szülők nélkül

zajlott a rendezvény. Az ünnepségen megvendégelték vacsorával minket és a vacsora után a tombola sorsolás következett. A tombola sorsolás után a mini disco vette kezdetét amelyen nagyon jó és boldog hangulat volt. Nagyon kedvesek voltak velünk a diákok és bevontak a beszélgetésbe és együtt táncoltunk.

Másnap a lányokkal közösen magyar sós-sajtos pogácsát sütöttünk, hogy megköszönjük a tanároknak, dajkáknak és a gyerekeknek ezt az egy hónapot. Örömmel tapasztaltam, hogy nagyon ízlett nekik az étel és evés után megtanulták kimondani a "pogácsa" szót.

A szabad időnkben megismerkedtünk Finistere megye sok nevezetességével: pl: Crozon, Locroan és Franciaország legészakabbi csücske, Point de Van, ahonnan semmilyen más szárazföld sem látszódik csak az óceán.

a héten
második

Ugyanezen
több

világháborúhoz kapcsolódó helyszínt is láttunk, mint pl. Point de Penmarc'h, meglátogattuk a Charles De Gaulle emlékművet.

A városon belüli látványosság volt még az Ile deTristan. Ez a sziget Tristan és Izolda legendájához fűződik. Érdekessége, hogy csak apálynál lehetett átmenni egy keskeny földszávon, és dagály előtt egy harang megszólaltatásával jelezték, hogy mikor kell visszajönni a szigetről. Ez a sziget természetvédelmi terület, amelyen több olyan növény is megtalálható ,ami az északi részen sehol máshol nincs.

Az utolsó nap elbúcsúztam a gyakorlóhelyemen. Kedves,barátságos búcsú után értékelték a gyakorlat alatti munkámat. A nyelvi gondok kivételével mindent kiválóra minősítettek. Sajnos az ő angol tudásuk és az én francia tudásom hiánya gondot

okozott a kommunikációban. Nagyon jól éreztem magam, csodás helyeken jártam, sokat tanultam a bölcsiben, főleg azt, hogy nem szabad túlírányítani, túlszabályozni a gyerekeket, az önállóságra nevelés fontosabb. Nagyon kedvesen, nyugodtan, kiegyensúlyozottan bántak a gyerekekkel, de észrevétlenül megtanulták a szabályokat, a rendet is. Óriási élmény volt, köszönöm az Erasmus+ ösztöndíját!!